

е ограничено отъ такъвъ единъ бѣлягъ, който или може, или не може да му принадлежи; или за който още не е рѣшено ако онъ *шрѣба* да му принадлежи, или не. Тукъ мы можемъ въобще да кажемъ че всички-тѣ почти понятія сѣ при първо-то тѣхно разглѣдванье и при първій окомигъ за нашій разумъ по малко или по много *поняшія възможни*, и подиръ едно право разсѣжданье що прави онъ за тѣхъ узнава се вътрешно-то имъ и сѣщо значеніе; и — таковимъ образомъ произлиза и се развива едно вѣроятнo (проблематическо) сужденіе. На примѣръ: „Българи-тѣ могатъ да бѣдѣтъ учени и добродѣтелни“. — Въ таково едно сужденіе казуемо-то се намира само въ *возможное* отношеніе къмъ подлежаще-то си, и само-то това подлежаще (понятіе-то) не противорѣчи на казуемо-то си (характеристическій неговъ бѣлягъ) мѣкаръ и да го не иска. Такива сѣ на примѣръ сужденія-та: Живѣянье-то и сношеніе-то съ просвѣщенны и добры хора може да преобърне и образува простаго и развращеннаго чловѣкъ и да го состави по добръ и по образованъ; напротивъ, живѣянье-то или сношеніе-то съ просты и развращенны чловѣцы, може да опрости и разврати спорядъ обстоятелства-та добраго и просвѣщеннаго чловѣкъ.

2) *Дѣйствително* *поняшіе* се називава онова, кое-то се образува отъ едно чувствено и дълго-временно разглѣдванье и вникванье въ нѣщо и това разглѣдванье потвърдява представленіе-то ни за единъ извѣстенъ предметъ. — Такива понятія могатъ още да се назовѣтъ и исторически; защото тѣ состоятъ отъ нѣкои съобщенны бѣляцы на естество-то и съ кои-то бѣляцы оно постоянно се явява; на примѣръ: благоуханній трандафилъ, свѣтлій огнь и проч. Сужденія-та що се образуватъ отъ такива понятія називаватъ се потвърдителни (ассертори-